

פודווקול מס' 7/36

מישיבת ועדת הכנסת

שהתקיימה ביום ג', י' טבת תשט"ו - 4.1.55

בשעה 16.40

ברובות:

- י. גורלי - היו"ר
- ח. מריאב
- י. בדר
- ש. בז'רנו
- א. פ. גניאובסקי
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- ח. לסדן
- ק. לוז
- א. טטוס
- י. פורדר
- ח. רובין
- ז. שפר

מזכמנים:

- ז. שרף - המטובה על הכנסות הסדינה
- ד"ר לנדאו - משרד האוצר
- מא הניג - היועץ המשפטי, משרד האוצר
- מר קיטרון - משרד המשפטים
- מר סמיבק - משרד האוצר
- מר בזק - מזכיר הוועדה

סדר-היום:

1. חוק לתיקון פקודת מס-בוליה, תשט"ו - 1955;
2. חילופי-טכנים בין חברי הכנסת דיין ורובין.

1. חוק לתיקון פקודת מס-בוליה, תשט"ו - 1955

היו"ר י. גורלי:

פותח את הישיבה.

י. בדר:

אני מבקש לדחות את הדיון בחוק זה עד שולמד את הבעיה מחדש, לאור העובדה שחילקו לחברי הוועדה זה עתה נוסח סהודש של הצעת החוק.

ח. מריאב:

אני תומך בהצעתו של חבר הכנסת בדר.

היו"ר י. גורלי:

אני מבין שיש לקבל את ההצעה. אני מציע שבסיים היום את הדיון בחוק זה, ויחילו את ההצעה הפשר לדחות לפחד.

הצבעה

הוחלט: לא לקבל את הצעתו של חבר הכנסת בדר.

א.ס. גניאובסקי:

בדיון הראשון בהצעה הודעת סביעתנו מבקשת לכתוב בחוק במקום 10 - 25; במקום 50 - לכתוב 100. החרת - הפרתי - ניהלף להצביע בגדו. היה לי הרושם שהמשלה טובנה לקבל את הצעתנו. אולם מאחר שאין הדבר כך - לא נוכל להצביע בעד החוק.

י. בדר:

מאחר שבהצבעה לפני דקות מספר היו הקולות שקולים - אני מבקש להצביע שנית.

ג.ב.

לישיבת ועדת הכנסת
4.1.55 (מח'ב)

לא מעמיד את ההצעה שבית להצבעה.

היו"ר י. גורלי:

כן - מני מבקש לדחות את הישיבה עד לדועדת הכנסת מחליט את החלטתו של

י. גורלי:

הירושלמי-רמס היא חוקית וזו לא.

מני מתנגד להצעתו זו של חבר הכנסת בדר.

ח. מרימב:

מני מבקש להצביע על הצעתו לדחות את הדיון בחוק זה מתוך ניסוח שיסגן הצעות חדשות.

י. גורלי:

ה הצעה

הודעה: לא לקבל את הצעתו של חבר הכנסת בדר.

על יסוד הניסוחים שהסמעת בישיבה הקודמת, לפינת הצעת החוק שאוגטה היא מטובכת ותסבך גם את הקהל וגם את המשלה, ספחתי והאגדרות אינן ברורות ועלולות להכביד ביותר, ובנוכח העובדה שהוגשה לנו זה עתה הצעה שתוקנת - מני שואל: כיצד אפשר במסגרת לדון בהצעות על הצעת חוק כזאת?

ח. מרימב:

בדיון זמן קצר נדון בתקציב לשנת הבטח, ובדומה לי, אפוא, שהיה נכון יותר לדון על הנהגת מס זה בתקציב החדש ולא עתה. מסווג כך מני מציע להשאיר את הדיון בחוק עד שיובא התקציב לכנסת, וזאת הצעתי זו מני מבקש להעמיד להצבעה.

היו"ר י. גורלי:

הכנסת קיימה בחוק זה קריאה ראשונה, והעבירה אותו לוועדת הכספית. מני חייב לדון בו. מני מציע לסטוע הסבר לענין מפי מנסי האוצר, ואח"כ נצביע את הצעתו של חבר הכנסת אריאב.

י. פורדר:

גם מני הייתי מבקש שהיה כדי ללמוד את החוק, בליחוד לאור ההצעה החדשה של האוצר.

מר שרג:

הנוסח החדש אינו נוסח של האוצר. זהו נוסח שנתכנסת לפני הצעה של חבר הכנסת לוז. הממשלה רק הלביתה את ההצעה של חבר הכנסת לוז בלבד שספטי.

ח. רובין:

את זוהי הצעתו של חבר הכנסת לוז - צריך חבר הכנסת לוז להסביר אותה. ספחתי שהיא עוזב את הישיבה - אין הממשלה יכולה להסביר אותה. אין הממשלה יכולה להציע הצעה חוות זולת אותה הצעה שנתקבלה בקריאה ראשונה בכנסת. כל שינוי בהצעה מטעם הממשלה חייב לקבל אישור בקריאה ראשונה בכנסת.

י. בדר:

בשעתו סירב היו"ר לקבל הצעה שהוצעה בכתב בשם חבר ועדה שהיה בעדר מן הישיבה, וטען שהצעה צריכה להיות טובאת בעל-פה על-ידו בעל ההצעה. הוא הדין כאן.

היו"ר י. גורלי:

חבר הכנסת לוז הסביר כבר בישיבה קודמת את הצעתו, שלא היתה לה התנגדות עקרונית, אם כי לא הוצבע עליה. מני האוצר מבקשו - בעקבות הצעתו של חבר הכנסת לוז - לבסוף את ההצעה בניסוח ספטי, וזאת עשו. מני מבין שצריכה להתנגדיות היא לדחות בכלל את הדיון בסעיף זה היום, אבל לא יכולה להיות התנגדות מסשית לגופו של ענין.

ח. רובינ:
דרך כלל כאשר אחד החברים מבקש לדחות
דיון - מני נוהג להסכים, כל זמן שאיננו
חושב שיש בכך פסול טכני או בוטסרוקציוני.

מני מתנגד לפרוצידורה שהוצעה כגון לסטוע
קודם אמר מפי אנשי האוצר על הצעתו של חבר הכנסת לוז, ורק אחר-כך
להצביע על הצעתו של חבר הכנסת מרימב.

י. בדר:
כל חבר ועדה יכול להיעזר ביועץ הטכני
לנטח את הצעותיו
מולט אין חבר יכול לבקש מהיועץ הטכני להסביר את הצעותיו בטון זכות
זו שמורה לממשלה בלבד. אם נוהג עתה אחרת - יהיה בכך פסול תקדימי שטוכן
ביותר.

הי"ר י. גורי:
אין זה נכון שחבר הכנסת לוז ביקש ממישהו
להסביר את הצעתו. הוא כבר הסביר אותה
בישיבה קודמת - מלא שחבר הכנסת בדר לא היה נוכח אז בישיבה.

מר קיסרון:
היו כבר תקדימים רבים לכך שהוצעה בוועדה
סטויימת הצעה לתיקון סעיף מסויים בחוק,
הממשלה קיבלה את התיקון, וניסתה את הסעיף מחדש. כך קרה גם כגן. מלא
שבסקום לחלק לחברי הוועדה תיקון נוסף לסעיף אחד - הדפילו את כל ההצעה
המתוקנת מחדש - לנוחיות חברי הוועדה.

י. בדר:
מולט מר טרף אמר שהצעה זאת איננה הצעת
הממשלה. כיצד יכול, אפוא, היועץ הטכני
לסעון מהממשלה הטכניקה להצעה זו?

י. פורדר:
מני מציע לסטוע עתה הסבר קצר על ההצעה
הזאת - זאת המסך הדיון בה לדחות לטובע
הבא.

הי"ר י. גורי:
מני במלך לקבל הצעה זאת, מולט רק מתוך
כפיה.

ח. רובינ:
ברצוני להודיע שכל הצעה שהוצעה על-ידי
אחד מחברי הוועדה יכולה להיות מוטבת
רק על-ידו, מלא אם כן מתייצב חבר אחד מחברי הצעה זו ומספך אותה.

ז. שפר:
הממשלה הטכניקה להצעתו של חבר הכנסת לוז.
יותר לה להסביר מדוע הטכניקה?

(חבר הכנסת לוז נכנס)

מר הביג:
מסעיף 75(ג) הוטפנו, לאחר הטלים: "או
למקבל השרות", את הטלים: "לפני קבלת
המחיר או התפורה, או חלק מהם". הצעה זו במה כתוצאה מהערה של חבר הכנסת
רובין לפיה לא, ברור מתי צריך לתת את החשבון.

הוג:
התיקון הסני/בסעיף קטן (ב)(2). לרשימת
השירותים המפורטת בסעיף זה הוטפנו את בעלי המקצועות: עורך-דין, מהנדס,
רואה-חשבון.

באותו סעיף, בפסקה (5), הוטפנו לאחר
הטלים: "או האוצר", את הטלים: "באישור ועדת הכספים של הכנסת", וזאת
כתוצאה מהערותיהם של רוב חברי הוועדה.

בפסקה (3) של אותו סעיף, בטופה, הוטפנו:
"למעט עבודה של עובד כמסמעותה בחוק הביטוח הלאומי, תס"ו - 1953, וזאת
כדי להסביר שהכרונה היא לקבלת סטס ולא לעובדים שהסכר שלהם הוא בקבלות.

א.ג.

לטיבת ועדת הכספים
4:1,55 (אחה"צ)

אני הצעתי לכתוב: "קבלנות" במקום:
"עבודה בקבלנות".

ס. לון:

בטעיה קטן (ד), בטופו, הוספנו את הטלים:
"או כמתן הטרות". טלים אלה נסמנו בטעות
בנסח הקודם.

מר הניג:

ביום ב' הבא נטלים את הדיון בחוק זה ונצביע
עליו.

הי"ר י. גורי:

2. חילופי-סכתבים בין חברי הכנסת דיין ורובין

בשבוע שעבר סדר חבר הכנסת דיין לחברי ועדת
הכספים העתקים של מכתב ששלח ליועץ המשפטי,
וכן את תשובתו של היועץ המשפטי, וזאת בצירוף מכתב לוי של חבר הכנסת
דיין. אתמול קיבלנו מכתב מחבר הכנסת רובין, כהגבה על חליפת-סכתבים זו
בין חבר הכנסת דיין והיועץ המשפטי. אף מכתב זה חולק לחברי הוועדה.

הי"ר י. גורי:

כסנודע לי שמכתבים אלה נסדרו לעתונות, רציתי
לעכב אותם, ומסרתי אתמול לחברי הוועדה כאילו אני ביקשתי לעכבם. האמת
היא שלא אני עשיתי זאת, אלא ביקשתי מחבר הכנסת דיין לעכב אותם. הוא
אמנם פנה לעתונצם - אבל נתברר שהיה כבר מאוחר מדי.

בינתיים נתקבל בעניין זה מכתב נוסף מהיועץ
המשפטי. (קורא את המכתב). במכתבו הראשון של חבר הכנסת דיין ליועץ
המשפטי ובמכתב התשובה של היועץ המשפטי לחבר הכנסת דיין לא פורט שמו
של אף חבר כנסת המעורב, כאילו, בעניין. אילו פורטמו שני המכתבים האלה
בלבד - לא היה הדבר נורא. אולם אליהם צורף עוד מכתב-הלווי של
חבר הכנסת דיין, ובו מוזכר שמו של חבר הכנסת רובין. דבר זה יוצר רושם
כאילו היועץ המשפטי טקף את חבר הכנסת רובין. לא נבוא עתה
לדון בשאלה זו לגופו של עניין, אולם הייתי מבקש דק את חברי הכנסת דיין
ורובין להסמיע את דבריהם, אם יש להם משהו להגיד בעניין.

ס. דיין:

ברצוני להסביר כיצד קרו הדברים. בשעת הדיון
על אדמות שבט איל-הוזייל' בנגב, בנוכחותו של
מר טנור, נאסר עליידי מר טנור בין היתר מחבר הכנסת רובין מטעם כעורך-דין
לאחד מהבדואים הללו, התובע, אצלי בתעוררה שאלה אם נכון הדבר מחבר
הוועדה ימסר כעורך-דין של אדם שיש לו אינטרס מסויים אצלנו. על כך שאלתי
את היועץ המשפטי. והוא ענה שהדבר נתון לסיקול-דעתו של אותו
חבר ועדה. תשובה זו לא סיפקה אותי. פניתי, אפוא, לי"ר המועצה המשפטית,
מר חיים כהן, בשאלה תיאורטית גרידא, מבלי להזכיר שמות, כי לא היתה לי
אפשרות להאשים מישהו. עשיתי זאת להסכלתי האיטית.

כעבור שבוע ימים קיבלתי את תשובתו של מר
חיים כהן בשם המועצה המשפטית, תשובה שסיפקה אותי, כי נראה היה לי
שהגיוני לא הטעני.

מר קיטרנו:

התשובה לא היתה בשם המועצה המשפטית. היא
היתה תשובתו של י"ר המועצה המשפטית - אולם
לא בטעם. אי-אפשר לתת תשובה בשם המועצה המשפטית לפני המועצה תדון
בדבר ותקבל החלטה.

ס. דיין:

אני הבנתי שאם חתום "י"ר המועצה המשפטית",
אפשר להבין שהתשובה היא בשם המועצה, אולם
אין זה מסנה מאומה. לאחר שקיבלתי את תשובתו של מר כהן לפיה אסור
לנהוג כך - מצאתי לנכון לשלוח את מכתבי ואת התשובה לחברי הוועדה,
להסכלתם. חשבתי שמוטב להביא דבר כזה גם לידיעת הציבור, כי לעורכי-דין
שהם חברי כנסת יתרון על פני עורכי-דין אחרים, ומוטב שהציבור ידע
שאינן לנהוג כך. לכן מספתי את המכתבים לעתון "דבר".

ליבת ועדת הכספים
4.1.55 (אח"צ)

ט. דיין:

לאחר זה נתקבל סכתבו של חבר הכנסת רובין
מתאריך 31.12.54, כתשובה לסכתבי. בסכתב זה
מאסר חבר הכנסת רובין שהוא אמנם שימש כעורך-דין של אחד מהבדואים, אם
כי בשעת הדיון בוועדה הוא לא סיפר זאת, ורק מר שטבר הזכיר עובדה זו.
הוא כותב שלא הגיש תביעה מספטית. אם כך - למה זה הוא שמש כעורך-דין?
אולי עוד יגיש את התביעה? הוא טוען בסכתבו שלא הביא את התביעות בפני
ועדת הכספים. אני חושב שהוא כן עשה זאת.

אין אני מציע לדון בענין באופן קונקרטי;
הסברתי רק את השתלשלות העניינים.

ח. רובין:

ענין השבט הזה בנוג הוא ענין ציבורי
שמדרגה ראשונה. ענין זה הוצג על-ידי ספ"ם
לא פעם בכנסת ובוועדותיה. כל רמז על כך שהענין הזה הוצג כאן כדי לתגן
על איש מסויים או על אנשים מסויים - אין לכך, בסובן, כל שחר.

על אף הנאמר באופן ברור בסכתב זה לא
העניין הקונקרטי של אדם שאותו אני ימייצג כעורך-דין לא
ליי בוועדה - חזר חבר הכנסת דיין על אותה טענה. אנו עוסקים כאן גם
בחוק מס-בוליים, ואינני מספר לוועדה את כל הקליינטים שלי החייבים להדביק
בוליים על חשבוניותיהם. את כל הענין הזה הצגתי מכחינה ציבורית - מאחר
שהוא מהווה בעיה ציבורית חסורה, ואפ"ר לקרוא זאת בפרוטוקול.

אינני צריך להכביר לחבר הכנסת דיין מה הם
תפקידיו של עורך-דין בקשר להגשת ספטט וכו'. כבר בהמשך השיחה עם מר שטבר
הוברר שאין כל תביעה מספטית. לא הבאתי לוועדה כל תביעות שהסוג הזה, לא
את התביעות שהגשתי לבית-המספט ולא את אלו שלא הגשתי לבית-המספט. מתוך
סכתבו של חבר הכנסת דיין אפ"ר להבין שאני כאילו אשתמש בחומר ובפרוטוקולים
של הכנסת בשעת דיון בבית-המספט. לא היו כאלה, לא הבאתי ולא ביקשתי. כל
ה"שאלות" שטפנה, כאילו, חבר הכנסת דיין ליועץ המספטי כבר קיבלו תשובה
באותה ישיבה עם מר שטבר.

לסכתבו של חבר הכנסת דיין ניתנה תשובה
על-ידי היועץ המספטי למסלול-ישראל - ולא על-ידי "יו"ר הסועצה המספטית",
ולא "בטח הסועצה המספטית". במקרה זה חוות-דעתו של מר כהן היא כחוות-דעתו
של כל מספטן אחר. התשובה שניתנה על-ידו, בין אם היא נכונה או לא, אינה
נוגעת להתנהגותו של חבר הכנסת רובין, כי השאלות שעליהן ניתנו תשובות אלו
אינן נוגעות להתנהגותו של חבר הכנסת רובין. היועץ המספטי לא פסק הלכה,
כפי שכתוב בעתון "דבר" (קורא את הכתבה בענין זה "דבר") לקרוא שאינו
מספטן עלול להתברר סכתבה זו שהיועץ המספטי אמר שלחבר הכנסת רובין נסקחת
נזיפה או שלילת רשיון עקב התנהגותו, ואינני נכנס עכשיו לבחינת ההגבה
המספטית על כך.

חבר הכנסת דיין הוסיב את חבר הכנסת רובין על
ספטל הנאמרים, ופונה ליועץ המספטי כאל שופט. היועץ המספטי איננו יודע
שהוא מספטן במקרה זה שופט. הנאמרים אינו יכול לענות ואינו יכול להגיד אם
העובדות שבהן נאמרים הן נכונות או לא. השופט, מאידך, אינו יודע שהוא פוסק,
וזאת חוות-דעת על-סמך עובדות של צד אחד בלבד - חוות דעת המתפרסמת בעתון.
"למען ההשכלה האישית" - כפי שהגדיר זאת חבר הכנסת דיין, אינני חושב
שזוהי דרך נאותה לקבל אינפורמציה.

אינני מציע שום דבר בוועדה - אחכה שם רים
יציעו. התגובות אחרי הדיון בוועדה - הציבוריות והמספטיות כאחת - אני
עדיין שוקל.

אילו היתה הכתבה בעתון כתובה בטח חבר הכנסת
דיין - היה הענין שונה במקצת. אולם כשהדבר מופיע בטח היועץ המספטי - אני
חושב שהוא עובר את הגבולות ההוגנים של טלחה פוליטית. אני מצטער על כך
שגם אחרי ההסברה שניתנה בסכתבי זה, חוזר היום חבר הכנסת דיין על אותם
דברים שטען מקודם.

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
4.1.55 (אחה"צ)

היו"ר י. גורן:
עיינתי בפרוטוקול של אותה ישיבה בענין זה, ואת הקטעים הנוגעים לדבר ברצוני לקרוא לפניכם. (קורא קטעים מהפרוטוקול).

בהזדמנות זו ברצוני להסביר לחברים סדוע לא הקמתי עדיין את ועדת-המסנה לענין זה של שבט הבדואים בנגב, כפי שנוכח באותה ישיבה. פניתי בענין זה בסכתב אל נשיאות הכנסת (קורא את הסכתב לנשיאות הכנסת) וטרם קיבלתי סנה תשובה. כשאקבל תשובה - אזע מה לעשות.

י. גורן:
אני מצטער מאד על האינצידנט הזה, כי מוטב היה שבוועדה זו תהיה ארוזיה של חברות, לפרות חילוקי-הדעות, וזאת כדי לכוכל להסתיין בעבודתנו. בענין זה נעשתה שורה שלמה של צעדים בלתי נבונים. במקום להגיש תלונה לטועמה הספטי - אם חשב זאת חבר הסנת דיין לזכרון - הוא שלח סכתב אן-בלנקו ליועץ הספטי, ובו שאלה תיאורטית. והיועץ הספטי טצדו עסה דבר שאני לא הייתי עושה: הוא הטיב על השאלה הסעורפלת הזאת. אחרי קבלת התשובה היה צריך חבר הכנסת דיין לשאול את היועץ הספטי אם הוא מטכיה לניצול תשובתו בצורה כזאת.

אני מציע שייעשה צעד, קל-ידי היו"ר ועל-מדי-הוועדה כולה, כדי לתקן את הדבר עד כמה שהוא נובע לפרסום בעתונים. אם הוא יתוקן - אני מקווה שלא יהיה טפס. אם יהיה טפס - יפגע הדבר בוועדת הכספים. זהו ענין ציבורי, העלול להתעורר בסגרת אחרת לגמרי. על הוועדה הזאת לחסל את הפרטה בהקדם האפשרי, ולא על-ידי-כך שנחליט "הוועדה שפעה לפניה", ובזאת לגמור.

ח. אריאב:
כאן נעשה סשהו שלא בהתאם לסדר הנוהלי הרגיל בחברות בתוך ועדה של הכנסת. אולם הענין הזה אינו קיין לוועדת הכספים כוועדה הצריכה לדון ולהחליט בדבר.

ססום כך, לאחר שסטענו מה שסטענו, אני מציע שיו"ר הוועדה יקח לידינו את היזמה ויסדיר את הענין בצורה חברית בין שני חברי הוועדה. במקרה שלא יצלח - לא יחזור הענין לוועדת הכספים. לכל היותר יוכל אחד החברים ביזמתו הוא להביא את הענין לוועדת הכנסת - שהיא הוועדה המוסמכת לדון בפרטה כזאת.

ז. ספר:
לי לא נראית הצעתו של חבר הכנסת אריאב, אם כי אני עצמי אינני יודע מה להציע. אף אם הענין האיסי יסודר - לא יהיה בדבר ססום פתרון לבעיה כשלעצמה. נביח שאני מקיים קשרים עם מפעל סטויים, ותפדרת טובת הנאה שאני מקבל ססנו אני מספיע כאן על ועדת הכספים בענין תקציבו של אותו מפעל. האם תעברו על כך בשתיקה?

ט. דיין:
איש סבין הנוכחים לא ביקס שוועדת הכספים תדון לגופו של ענין. הענין איננו איסי, ואין זאת שאלה של רדיפת שלום. אני מצטער על חבר הכנסת בדר שתפס את הענין בטפל סבו. אנו חיים בשלום, אולם כאנטי ציבור אנו חייבים להגיב על דבר מצפוני הסטריד אותנו, כיוון שאנו נציגי ציבור.

אם גם חבר הכנסת רובין איננו דורס דיין בוועדה - לא יהיה דיין. הוא יכול לבקס דיין בסוסד אחר, כפי שיבקס. אם חבר הכנסת רובין ירצה לקרוא אותי למשפט כלשהו וחסינותי תפריע - הריני סוריד אותה ברגע זה. אלך לכל מקום שאיקרא, בלי חסינות.

היו"ר י. גורן:
אין חבר הכנסת דיין יכול להסיר לעצמו את חסינותו. אם רוצים להסיר את הקליפות מעל לענין זה - ביאר הברעין שהוא ענין ציבורי שנתעורר עקב דיין סטויים של ועדת הכספים. ועדת הכספים איננה מוסמכת לדון ולפסוק בבעיה ציבורית זו. ישנה אחת סתמי אפשרויות: או שאחד ססני הצדדים יפנה לוועדת הכנסת, או שבכלל לא נסטיין לספל בענין.

ח. רובין:

אין אני רואה שום צל של פסול בהתנהגותי.
פי שרצה לעורר בעיות, יעורר אותן - אבל
לא בשום קשר עם התנהגותי, כפי שנעשה הדבר בעתונות. אני אראה גזה פגם
חסוד. אם בדצונכם להתלונן עלי בסועצה הסספסית אשר תבחון את העניין
ותפסוק בו - אדרבא, אולם אני קובע שסקרים של התנהגות כזאת כסו שלי
אירעו כבר בכנסת בסקרים קונקרטיים מאד שחקיקה הוספעה על-ידי-כן.

היו"ר י. גורלי:

הבעיה היא בעיה ציבורית חשובה מאד, בלי
קשר לסקרה הזו. סחר יכולה להתעורר בעיה
דומה, שאתם המקבל שכר טרחה עבור ליצוג אינטרט מסויים יוכל לעורר אותו
בכנסת. אם קרה כבר סקרה כזה ונלחנה לו תשובה בכנסת - מוטב לעיין בו.

ו. דיין:

אני מציע שהוועדה תקבל החלטה לבקש מהיו"ר
ליברר את השאלה הזאת בוועדת הכנסת, מצד
ההלכה שבטאלה ולא מהצד האיטי שבה.

ח. ארליאב:

אני מתנגד לכך בהחלט.

י. ברר:

אני מתנגד לכל הצעות בעניין זה - אלא אם
הדבר יעמוד על סדר-יוטה של הוועדה וידונו
בעניין לגופו, וזאת אינני מציע. בעתונות יכול להיווצר הרוסם שהוועדה
דנה בעניין הקונקטי הזה אם תעביר את השאלה לוועדת הכנסת. לדעתי היתה
"סקרנות תיאורטית" די והותר בעניין זה. אם מליהו רוצה להביא עניין זה
בפני ועדת הכנסת בסמו הוא ועל מחליותו האיטית - יעשה זאת, אולם לא
בסם ועדת הכספים. אל נחזור על הטעות של פליקס בעיה "תיאורטית" בצורה
שאפשר לקסוד אותה בדגע מסויים בטסהו קונקרטי.

היו"ר י. גורלי:

ברור שהוועדה אינה מסיקה מסקנות. רצינו
רק לתת אפשרות לחברי הכנסת דיין ורובין
להספיע את דבריהם.